

D. Broadbery, Global Research: Realita vs. iluze. Lidé byli okradeni o schopnost „rozlišovat mezi skutečností a fikcí“

- CZ24 News | 1. srpna 2023

Ředitel CIA William Casey [údajně řekl](#) Ronaldu Reaganovi: „Budeme vědět, že naše dezinformace je dokončena, až všechno, čemu americká veřejnost věří, bude lživé!“ Rychle se posuneme o třicet let dopředu a neexistuje výmysl, který by masy nespolkly.

Od Woke přes COVID až po válku na Ukrajině už lidé nepodnikají vlastní ideologické poutě za pravdou – pravdu jim servírují jejich političtí sázkaři připravenou v troubě.

V dnešní době se jen málo rozlišuje mezi dvěma polokoulemi: realitou a iluzí. Nejde ani tak o to, že by lidé byli zbaveni schopnosti mezi nimi dešifrovat, ale o to, že fakta byla přeorientována na fikci a fikce na fakta. Jde o takovou degradaci epistemologie, že lidé ani nevědí, že nevědí, že nevědí, co se děje, abych [citoval](#) jednoho bývalého anarchistu.

Ve velkém měřítku lidstvo křivě přísahalo samo sobě a život, jak ho známe, se změnil v jakousi sci-fi, telenovelu s [několika společnými předky s realitou](#). Dokonce i pravicově smýšlející lidé potřebují ekvivalent mozkové motorové pily, aby z té spousty nevěrohodných vyprávění vydlabali něco, co se alespoň vzdáleně podobá realitě. Překračuje to hranice fikce a stává se z toho prediktivní programování. [Nejenže vás klamou, oni vám ukazují, že vás klamou](#).

Co není pro podvedené ani tady, ani tam, je *stopa* jejich *podvodníků*. Než zaschl inkoust na novinovém papíře hlásajícím očekávanou krizi, byly falzifikáty COVID pohřbeny pod válečnými lžemi, Zelenského ovace ve Westminsteru srazily z řečnického pultíku zveřejnění údajů společnosti Pfizer a ti, kdo byli dříve spojeni s COVID, se zasnoubili se svými ukrajinskými nevěstami.

Celé toto fiasko drží vodu, protože [to, co si lidé myslí, že vědí jistě](#), a ono to tak prostě není, je konsenzus. V duchovním prostředí vládne převaha výmyslů, lží a falešných proroků. Lidé uctívají prozaické a oslavují umělost. Naše morální volby se řídí frázemi, a ne ctnostmi, anekdotami, a ne důkazy.

Aby to bylo ještě komplikovanější, [to, co bylo dříve považováno za posvátné, se stalo profánním](#), a [to, co bylo dříve profánní, se stalo posvátným](#), abychom citovali [Roberta Sepehra](#).

Zuří válka, dobrá, ale její operační pole najdete uvnitř lidské psychiky. Je to válka o vědomí, atrofie kultury a jejím drsným důsledkem je duchovní malátnost lidstva.

Svobodní zednáři například chápali, že informace je moc. Skrývali před zvědavýma očima nižších řádů [esoterická tajemství vesmíru](#).

Tehdy stejně jako dnes těmto lidem nestačí mít monopol na vědění, musí o jeho osvětlení připravit všechny ostatní, nebo jít ještě dál a šířit nevědomost. Jde to dál než k cenzurování protiargumentů k podněcování lží, Nejde ani tak o rozklad společnosti, ale o sebepoškozování. Lidé jsou dezinformováni a ohlupováni a vysíláni jako agenti dezinformací, aby dále rozkládali to, co zbylo z již rozkládané reality.

Aby toho nebylo málo, za poslední dva roky se z toho poučilo přesně nula lidí. Lidé se potácejí od

jedné krize ke druhé. Bezcílně chodí z karanténního tábora do protileteckého krytu, kam je nasměrují jejich političtí nadřízení, aby se vysmáli tomu, kdo je jmenován jako metla společnosti de jour. Velkou národní zábavou je shromažďovat se na pranýřích a házet zelí na antivaxery, Rusy, (sem vložte svého antihrdinu).

Infowar

Pokud to všechno nápadně připomíná informační válku, pak tomu tak pravděpodobně je.

Bitva o srdce a mysli se přesunula na internet. Naše božská jiskra života je převálcována daty. Něco božských rozměrů nás nutí k internetu, k datům – našemu dennímu chlebu (a cirkusům), našim digitálním avatarům, kteří žijí bohatší a smysluplnější životy než jejich záškoláci.

To, co přestává mít cenu fajfky tabáku, je epistemologie našich dat.

Nezáleží na tom, na které straně plotu stojíte – jste členem karty velkého probuzení nebo užitečným idiotem na uzamčené levici, stále jste součástí stejného problému. Stali jste se rukojmími řady narativů, které na vás třída predátorů položila lopatou a které byly vytvořeny s jediným cílem – udržet vás v rauši a neinformované, usedlé a neoduševnělé. Ve světě algoritmů jsou si všichni rovni a data jsou prostě data, žádná morálka v tom není.

Tyto události se odehrávají jako hřebík na hlavičku, ale ve skutečnosti se nepředpokládá, že by se vyřešily. Neexistují žádné odpovědi ani restituce, je to vaše pozornost, a ne vaše systémy přesvědčení, které jsou sklízeny.

Tito pekelní psi chtějí, abyste si vybrali stranu, zvolili si bitvu, ale ujistili se, že vaše bojové linie jsou sociální média a že neházíte Molotovovy koktejly na Babylonskou věž.

Každý má v tomto boji svého psa. Zejména ti, kteří štvou po krvi neočkovaných [nebo](#) vyzývají k násilí na [Rusech](#), kteří tak činí [podle Voltaira](#) proto, že kdo vás dokáže přimět k víře v absurdity, dokáže vás přimět k páchání zvěrstev.

Pokud je psychika člověka v obležení a neurčí si nepřítele, kterého by mohl obětovat, mohl by se umoudřit a zjistit, kdo na něj ve skutečnosti útočí, a to by prostě nešlo.

V tomto divadle absurdity se lidé aklimatizují na fikci, protože je to snazší než čelit nepříjemným pravdám. Ale v těchto úrodných podmínkách se hodí jakákoli verze reality, ať už je jakkoli nejistá. A tady vstupuje do hry Velký reset.

Jakmile jednou znesvítíte morální a kulturní mapy světa, stává se místo člověka v něm stále neudržitelnějším. Lidé ztrácejí kontakt s realitou a s tím, co znamená být člověkem. Následná krize identity je činí náchylnými k nepřátelskému převzetí. Mezi další věci, které by se mohly pokazit, patří případné [čipování obyvatelstva](#) a [propojení mozku se strojem](#).

Prediktivní programování

Chystají se však ještě podivnější věci. Prediktivní programování je teorie skryté ruky, která ovládá páky reality. Jakýsi úřad pro úpravu reality, který prostřednictvím filmů, literatury a mediální manipulace zastírá skutečné události. Základním principem je zde psychologické podmiňování, které snižuje odpor lidí k přijímání plánovaných budoucích událostí a podněcuje je k výměně konkrétních struktur reality za statické konstrukty, až nakonec náš zděděný pohled na svět nahradí mýty a archetypy.

To, že prožíváme objektivizaci třídy predátorů, není sporné. Je to jejich mesiášský komplex, který se otiskl do kolektivního vědomí a promítá se zpět [do reálného světa](#). Masy z vlastní vůle vdechují těmto groteskám život a rozmazávají společenskou strukturu.

Zjevení metody

Jde to však ještě hlouběji než prediktivní programování. Někteří tomu říkají [Zjevení metody](#).

Podle [Michaela Hoffmana](#): nejprve potlačují protiargumenty, a když [přijde nejvhodnější chvíle](#), [odhalí aspekty toho, co se skutečně stalo](#), ale v [limited hangout \(omezeném, částečném setkání\)](#).

Bylo nám řečeno, že vakcíny jsou neškodné, dokud [Pfizer nadehonestoval svá vlastní tvrzení o bezpečnosti](#), ale až poté, co byl očkovan celý svět. Apologeti výluk napříč korporátními médii se nyní téměř shodují v tom, že výluky přinášejí více škody než užitku. **Nejedná se o žádné svévolné obraty, ale spíše o pečlivě naplánovanou posloupnost odhalení v pravý čas.**

Michael Hoffman naznačuje, že **vládnoucí elita dává najevo svou nadřazenost. Prohlašují se za virtuózní zločinecké mocipány, kteří stojí nad zákonem a jsou bezúhonní.** Především vám však bez okolků sdělují, že jste bez možnosti odvolání, že tyto události jsou mimo vaši kontrolu, stejně jako váš vlastní osud, když na to přijde. Nakonec lidstvo pohltí pocit apatie a abulie, který nás demoralizuje natolik, že přiznáme porážku systému, který jsme bezmocní změnit.

Ne že byste se někdy dočkali restituce. [Dům není určen k tomu, aby si sám uklízel](#). Hluboko v jejich právním řádu je ukryta ústava, která říká: *nic se neděje bez vašeho souhlasu*. V této verzi smluvního práva platí, že jakmile je pravda skrytá na očích, souhlasili jste s ní. Někde existuje nepodepsaná smlouva s vaší nepodepsanou přísahou.

Nakonec jsme všichni obětí stejného mistrovského tahu, ať už klávesnicový evangelista nebo státník, všichni jsou královsky podvedeni a nejde ani tak o to, že se smějí vám, ale o to, že se smějete sami sobě.

AUTOR: Dustin Broadbery

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news